

Speciella sånger

Frälsningssånger.

1.

Evangelii budskap ljuda: Kristus dog på korsets stam. Nådens strömmar fritt nu sjuda uti rika flöden fram.

Se, o broder, ;: upp till den som dog för dig.

Flykta nu till säkra hamnen, bärga själen din i dag; Kristus mot dig öppnar famnen, kom och rening emottag.

Uppskjut icke ;: kom, ty nu är lämplig tid.

Nåden flödar likt en källa till miljoner år från år, men dess friska flöden välla än från Jesu sidas sår.

Liv kan vinnas, ;: ty för alla Kristus dog.

2.

Ifrån Guds tron så skinande klar springer en källa, skön, underbar. Här uti dödens, skuggornas land tränger den fram uti öknarnas sand. ;:

Anden och bruden säga: kom! Alla, som törsta, skynda, vänd om! Livsvatten bjudes ur källan frisk och klar — allt av nåd.

Och till vart nedtryckt, sörjande bröst skänker den källan glädje och tröst. Lyfter var börda, läker vart sår, bringar till själen Guds solskens och vår. ;:

Och är din själ än aldrig så arm, ofriden härjar uti din barm, livskällans vatten skall efter hand skapa där inne ett paradisländ. ;:

3.

Frälsning i Jesus allena nu varje syndare får. Mänskan med Fadern förena Jesus allena förmår.

Jesus förmår ;: frälsa från synden han vill och förmår. ;:

Hjärtat åt honom jag givit, lycklig och salig jag står. Renad i blodet jag blivit — Jesus allena förmår.

Giv nu åt honom ditt hjärta! Jesus din ställning förstår. Fria från kval och från smärta Jesus allena förmår.

Dig nu sin frid vill han giva, gömma dig i sina sår; där skall din sång städse bliva: Jesus allena förmår.

4.

Var och en som hör — o, dyrbara ord! Sänd det ljuva budskap allt omkring vår jord! Var och en nu bjudes fram till nådens bord. Var och en som vill, o, kom!

Var och en som vill, var och en som vill; ljude högt det budskap över berg och dal! Vilsna barnen Fadern ropar milt: Vänd om! Var och en som vill, o, kom!

Var och en som kommer, skynde nu sig! Var och en som vill, kom, lämna syndens stig! Var och en vill Jesus frälsa mildelig. Var och en som vill, o, kom!

„Var och en som vill” — det löftet består. Var och en som vill hos Herren frälsning får. Var och en som vill till evig glädje går. Var och en som vill, o, kom!

5.

Någon klappade på mitt hjärtas dörr, när jag sov utan sorg i mitt sinn. Det var Jesus, som ofta klappat förr, så jag sad: Käre Herre, kom in!

Så öppna, öppna, öppna och släpp din Jesus in! Du får ljus, du får fröjd, och din själ blir nöjd, om du endast släpper Jesus in.

Och på välkomstsfest blev jag bjuden och hos min vän, ingen ann' honom lik. Och jag undrade, om i himmelen fanns en fröjd, mera härlig och rik.

Han mig följa skall, jag förvisst det vet, och mig skydda, tills målet jag når. Jag ej tillja kan, vilken härlighet, som en gång i hans rike jag får.

6.

Guds Son från himlen kom hit ned. Jag glömmet ej det kval han led, ej blodet, som för mig har flutit, ej tårars flod, för mig han gjutit.

Vänd om, vänd om, vänd om igen! Vänd om, Han ropar dig, min vän, vänd om, ty nattens skuggor falla, och evighetens klockor kalla.

O, syndare, gjut sorgens tår! Se Jesu kärlek du förmår! För sent, för sent du sist får gråta, där ångerns tårar mer ej båta.

I himlen finns en plats för dig. Kom hem, kom hem från syndens stig. Gråt ut, gråt ut vid Jesu hjärta. Hans blod gör fri från syndens smärta.

7.

Lämna dig helt åt Jesus, själv vill han helt bli din; se, med sin nådes fullhet vill han till dig gå in! Lämna dig helt åt Jesus, förr blir dock allt ej väl; villigt din Gud och Herre giv både kropp och själ!

Lämna dig helt åt Jesus han såsom ingen ann' hjälpa, upplyfta, bära, trösta, hugsvala kan. Lämna dig helt åt Jesus, stilla hos honom bliv, hela ditt hjärtas kärlek honom, din brudgom, giv!

Lämna dig helt åt Jesus nu, nu i denna stund; han skall dig aldrig svika, evigt står hans förbund. Läm-

na dig helt åt Jesus, själv vill han helt bli din; se, med sin nådesfullhet vill han till dig gå in!

8.

I ungdomens rosiga, leende vår, när världen dig tjuvar och lockar, hav akt på din väg och se till, vart du går, se till vilka rosor du plockar.

Hav akt på din väg, att den icke en dag i mörker förrådskt må stupa! Ack, farorna äro av tusende slag, och klyftorna äro så djupa.

Ja, glädjen i världen är flyktig och kort, och hastigt sin tjuvning den mister likt rosen, vars blad av en fläkt föres bort, likt bubblan, som glänser och brister!

Men glädjen i Herren är evig och sann, en ros, vilkens blad icke falla. Vål dig, om i ungdomen redan du fann den skönaste rosen av alla.

9.

Om en Frälsares kärlek jag hört, att den gränslös och underbar är; ty den kärleken honom har fört ned att lida och dö för mig här. Ja, o ja! Han kom ned för att dö för mig här.

Jag har hört om det himmelska hem, där beständigt Guds barn fröjda sig. Säg mig, finnes ett rum i det hem gjort i ordning och ämnat för mig? Ja, o ja! Rum där finnes be-rett just för mig.

Mig sin kärlek har Jesus betett, han i döden själv offrade sig; nu Guds Ande mig vissheten gett, det finns frälsning och himmel för mig. Ja, o ja! Det finns frälsning och himmel för mig.

10.

Vill du möta mig därhemma, där ej natt finns mer och vart moln har drivit bort, där ej synden eller sorgen hjärtat smärta ger och där allt är skönt och stort.

Får jag se dig där vid tronen njuta salighet, får jag se dig där synga palmen, bära kronan, prisa Gud i evighet?

Vill du möta mig därhemma uti andars land, höra kör av änglars sång? Där är glädje, flydd är sorgen, inga brustna band, då är slut på tidens tvång.

Vill du möta mig därhemma i vår Herres stad? Där är frid, är vila skön. Inom murarna till staden är man trygg och glad, tänk, vad härlig nådelön.

11.

Det skall bli strömmar av frälsning, detta är löftet från Gud. Följ vi endast hans hälsning, strömmar välsignelsen ut.

Strömmar, strömmar av frälsning, salighet, glädje och frid. Detta är Jehovas hälsning. Se, nu är frälsningens tid!

O, dessa frälsningens strömmar föra oss närmare Gud. Kärleksfullt för oss han ömmar, skickar från hemmet oss bud.

Frälsningens strömmar vi bida, fullheten, Gud, av din And'. Håll oss blott nära din sida, tag nu vårt allt i din hand!

12.

Kom, du arma själ som lider, ifrån syndens väg vänd om, du, som suckar, gråter, kvider, nu till Jesus kom, o kom! Där du finner för ditt hjärta frid och vila, glädje sann; balsam för din bittra smärta endast Jesus giva kan.

Jesus öppnat livets brunnar, sjuka själar läkedom giver han och oss förkunnar frälsning ifrån synd och dom.

Han förökar ej din börda, fogar icke sorg till sorg. Den i världen vilseförda leder han till fridens borg. Jesu ok är ljust att draga, bördan lätt och vägen ljus, och en gång han skall dig taga i triumf till Faderns hus.

Han, den morgonstjärnan klara, skönare än allt på jord, frälsar från all synd och fara, om du tror hans nådesord. Och när sist vart stöd försvinner och vid Jordans flod du står, ingen fruktan, dag upprinner, och till evigt liv du går.

13.

En blick på den korsfäste livet dig ger, ja, just nu där är liv och för dig. Så se, kära själ, och så bliver du fräls, se på honom, som offrade sig!

Se! Se! Se och lev! En blick på den korsfäste livet dig ger, ja, just nu där är liv och för dig.

Vi kom han väl hit för att bära vår synd, om din börda ej också han tog? Vi flöt från hans sida det renande blod, om din skuld han ej gäldade nog?

Ej med dina tårar, din ånger och bön, blott i blodet försoning du får. Ack, salig du är, om du strax med din tyngd utav synder till Frälsaren går!

Så tag då med fröjd utav Jesus med ens, då han eviga livet dig ger; då han, din rättfärdighet, lever, så vet, att i evighet dör du ej mer!

14.

Endast dig min själ åstundar. Vem i himlen utom du, vem på jorden så i kärlek leder mina steg ännu?

Endast dig, dyre Jesus, endast dig.

All den glädje, som jag söker, är att kalla dig för min — och den glädjen mig förvissar, du beseglat mig som din.

Endast dig, vars blod mig renat, önskar jag att skåda här, medan hoppets hand sig sträcker, Gud, emot din boning kär.

15.

Jesus, låt mig städse börja i ditt namn allt vad jag gör, att jag måtte framgång spörja och så sluta, som jag bör. Kom, o, Jesus, bliv mig när, låt mig bliva där du är.

Alla mina ord och tankar, Jesus, låt behaga dig, laga att jag flitigt samkar det, som evigt gagnar mig. Kom, o, Jesus, etc.

16.

Te dig, Herre, nu för mig, allt förnya med ditt ord. Hjärtat längtar efter dig, som på regn en törstig jord, Kom, o Herre, snart till mig, kom jag längtar efter dig!

Mörk och trist den morgon är, om du ej är nära mig. Glädjelös blir dagen här, om din sol ej visar sig. Gläd mitt hjärta, värm mitt sinn, tänd din Andes eld därin.

Uppfyll nu mitt hjärtas hus, träng igenom varje sky med ditt klara gudomsljus, då skall synd och tvivel fly. Te dig, Herre, mer och mer, tills jag dagens klarhet ser.

17.

Jag giver mitt allt åt Jesus, ty han gav sitt liv för mig. Jag följer den väg han vandrat, jag följer på okänd stig. Jag följer, ty har jag honom, då fattas mig intet mer. Det ljusnar i kulna stunder, då Jesus emot mig ler.

Jag ger dig allt ;: och går den väg, som du befallt. Jag ger digt allt ;: Min Frälsare, jag ger dig allt!

Jag giver det allt åt Jesus, den leende ungdomsdag. Var gåva, som han mig givit, skall helgas till hans behag. Det kommer en höst omsider med mognade skördars gull. Då skall jag det allt få bärga, som såddes för Jesu skull.

Jag giver det allt åt Jesus, vart tvivel, som plågat har, den oro, som hjärtat störde, de synder och fel, som var. Jag lägger min hand, den svaga, på nytt i hans starka hand. Jag vet, att han skall den taga och föra mig till sitt land.

18.

Ett med min Gud! Huru härligt det är; vart hinder nedbrytas jag sett; nu följer jag glatt, varthän vägen än bär, ty jag med min Jesus är ett.

Jesus med mig är förenad, frihet från synd han berett; min själ uti blodet är renad, jag med min Jesus är ett.

Ett med min Gud! Med hans vilja och lag så ett, att ej klaga jag kan; hans namn jag förhärliga vill med var dag — ett skönare mål jag ej fann.

Ett med min Gud, när försmäddad han är och förkrönt går lidandets stråt; hans kärlek jag vunnit, hans namn jag nu bär, nu intet skall skilja oss åt.

Ett med min Gud! Då min tid har förgått, jag litar så tryggt på hans namn; han bär mig, tills genom allt mörker jag nått, förklarad, min fridsälla hamn.

19.

Tag, Herre, mina händer uti din hand och för mig, tills jag länder till himlens land. I mörkret, som mig höljer, jag ser ej väg, men dit du går jag följer, ja, steg för steg ;:

Sköt om mitt svaga hjärta! Du känner mig; håll mig i sorg och smärta blott fast vid dig. På dinn löften dyra jag tror förvisst och vet, att du skall styra allt väl till sist ;:

Om tvivel stundom skymmer min svaga tro, du genom allt bekymmer mig för till ro. Jag vill mitt öga sluta, o, led du mig och lär mig stilla luta mig tätt till dig ;:

20.

Jag lyfter mina händer upp till Guds berg och hus, från dem han hjälpen sänder och skickar ut sitt ljus. Mig Herren hjälp bejakar, som jord och himmel gjort; min bön han ej försakar, men skyddar mig alltfört.

Han låter mina fötter ej slinta, ty han är en väktare, ej trötter, och blir mig alltid när. Han nådigt mig bevarar och skyddar mig från fall, mig dag och natt försvarar, välsignar ock mitt kall.

Allt ont han från mig vänder och frälsar så min själ. Vad helst som än mig händer, så slutas det dock väl. Min utgång han bevarar, min ingång likaså. Sin nåd Gud aldrig sparar för dem med honom stå.

21.

Fruktar du, att striden sist blir nederlag? Är det mörkt omkring dig i din själ i dag? Rengör dunkla fönster, öppna vitt din dörr och låt solljus strömma in.

O, låt solljus strömma in, ljuvligt solljus strömma in. Rengör dunkla fönster, öppna vitt din dörr och låt solljus strömma in.

Säg, försvagas tron på det du kämpar för? Får du intet svar på bön av Gud, som hör? Rengör dunkla fönster, öppna vitt din dörr och låt solljus strömma in.

Vill du gå med fröjd den väg som uppåt bär, oberörd av mörkret, bo i

ljuset här, rengör dunkla fönster, öppna vitt din dörr och låt solljus strömma in.

22.

Fullkomlig frid i tillit till min Jesus, fullkomlig frid i klar som mulen dag. Fullkomlig frid, när honom blott jag följer, fullkomlig frid, vid korset vilas jag.

Ljuvliga frid, ljuvliga frid, fast långt från hemmet har jag ljuvlig frid, ty Kristus, mitt ljus, det lyser så klart. Litande på honom har jag frid.

Fullkomlig frid mitt under slagets vimmel, fullkomlig frid mitt under livets strid. Fullkomlig frid, fast längre ej min egen, fullkomlig frid mitt under stormens tid.

Fullkomlig frid, fast främling här på jorden, fullkomlig frid, fast långt från hemmets strand. Fullkomlig frid, när jag med Jesus lider, fullkomlig frid, jag ledes av hans hand.

23.

Giv mig den frid, som du, o Jesus, giver, den frid, som ljuvligt stillar allt slags strid och gör att öknen själv en lustgård bliver och främlingstiden blott „en liten tid“.

„En liten tid“ att kämpa vid din sida, varunder hult du viskar: „Du är min“. „En liten tid“ att så din säd och bida den dag, då kärvarna få samlas in.

„En liten tid“ av törst och rop och längtan, med några droppar blott från livets älv, och sen ett evigt nog för all min trängtan, en evig fullhet invid Källan själv!

„En liten tid“ att hålla lampan färdig, „en liten tid“ att vänta dig ännu, och sen ett evigt jubel: „Du är värdig att hava lov och pris och tack, blott du!“

24.

Hjärtan är det världen kräver, rena hjärtan uti brand; hjärtan, som ej jaget dyrka; hjärtan, ledda av Guds hand; hjärtan tappra uti striden som de gamla helgonen; hjärtan, som sin Konung ära, älskande som Frälsaren.

Hjärtan, som baneret höja där som striden hetast står och för

faran ej sig böja, då de följa Kungens spår.

Hjärtan, som i trohet klappa, som för andra känna ömt, som föräderi ej hysa och om falskhet aldrig drömt! Hjärtan, älskande till döden, fyllda av försakelse, liksom Mästaren i bönen viskande: Din vilja-ske!

Hjärtan, älskande de fallna, ömmande för arm och rik; hären har ej plats för ljumma under stridsbanerets fiik. Hjärtan, som med glädje skänka sista droppen ädelt blod; hjärtan, som med Mästarn dela lidandet med heligt mod.

25.

Gå i Herrens vingård, käre broder, tag plats bland dem, som tjäna Mästaren i dag. Vittna om din Jesus, drag din not i land, ligg dig med din gåva uti Herrens hand.

Tjäna troget Frälsaren, lön du får i himmelen. Kort är sänings-tiden, låt oss skynda då att i tid och otid ordets säd utsä.

Se, hur Jesus ömmar för var syndare, hur han ivrigt söker de förlorade. Älska såsom Jesus, ömma såsom han, Jesus till sitt redskap dig begagna kan.

Den, som tror på Jesus, måste han ock gå i hans stora vingård och ej fåfång stå ingen dag förutan tjä-nande och bön, så skall evigheten giva skörd så skön.

26.

När den gyllne morgon skörde-männen gå fram att trohetslönen utav Herren få, skall basunen ljuda över hav och land, änglar träda fram att räcka dem sin hand.

Gyllne morgon, gyllne morgon, sista natten svunnit hän, gå vi ut att möta Frälsaren med fröjd. Hosanna! Ära vare Gud i höjd!

När den gyllne morgon de avsmnade träda fram ur gravarna att Herren se, jubelrop skall mäktigt fylla himmelen, ty de kära evigt mötas få igen.

I den gyllne morgon inför tronen där de av glädje stråla vilka gråta här, ty det första är förgånget, anden fri, jordisk sorg och möda evigt är förbi.

När den gyllne morgon kommer med sin glans, skall ock du då räknas såsom en av hans? Skall du vara med uti den stora kör, som till Guds och lammets lov sin harpa rör?

27.

Stå upp, stå upp för Jesus du korssets kämpatrupp! Låt konungabänret ej skadas, lyft det upp! Från seger och till seger framrycka skall hans här, tills varje ovän krossats och han blott Herre är.

Stå upp, stå upp för Jesus! Trumpeten kallar: Gå att Herrens lov förkunna och mörkrets härar slå. Om fienderna rasa, räds ej, du trogna själ! Nej, fatta mod, du har ju med dig Immanuel.

Stå upp, stå upp för Jesus, ej striden bliver lång. I dag du hör basunen, i morgon segersång. Och den, som övervinner, skall ej bli utan lön. Nej, Gud skall honom pryda med ärekrona skön.

28.

Jesusnamnet bleknar aldrig, täres ej av tidens tand. Ingen det utplåna mäktar, vore än så stark hans hand. Evtigt skall det sig utbreda, bringa folken fridens bud. Det förmår att samla, leda alla själar hem till Gud.

Jesusnamnet högt jag älskar, det har satt min själ i brand. I det namnet fann jag frälsning, frihet från all syndens band.

Jesusnamnet härligt klingar, må det ljuda vitt kring jord! Intet annat världen skänker hopp och tröst som detta ord. För det namnet ondskan svinner, hatet viker, allt blir gott. Rättens rike seger vinner, skjuter ständigt nya skott.

Klart i nattens mörker strålar som en fyrbåk Jesu namn, visar varje hjälplös sjöman frälsningens och fridens hamn. Och när solens ljus försvunnit, Jesusnamnet än består. Evtigt den som övervunnit i det namnet jubla får.

29.

Jesus allena mitt hjärta skall äga, Jesus allena där inne skall bo; ingenting här kan hans kärlek uppväga, endast hos honom min själ finner ro.

Ej bör jag sörja, ej bör jag klaga: Jesus, min bröder, är alltid mig när! Och han har lovat att hand om mig taga, trots alla stormar mot hemmet det bär.

Jesus allena från synden mig lossat, Jesus allena min själ gjorde fri; hans stora kärlek mitt hjärta förkrossat, göt sedan fridens balsam däri.

Jesus allena skall sist efter striden föra mig in i den himmelska hamn; där skall jag ostörd få njuta av friden, vilande trygg i min Frälsares fann.

30.

När stridssignalen kallar oss ut till strid med Herrens här, vi skynda fram vid front och tross, sluta upp kring fanan kär. Och under sång och jubelrop åstad för Gud vi tåga; han giver oss sin Andes dop, vårt nit slår ut i låga.

Framåt vi gå, framåt vi gå, runt jord, en enig skara. Välsigna Gud vår frälsningshär och hjälp oss trogna vara!

Ej gives mera härlig lott än vår Gud åt oss beskärt. Att för det rätta kläda skott är i sanning mycket värt. Om också mager blir vår kost, vi äro mer än rika: frid äger den, som fyllt sin post, och himmelen tillika.

Framåt därför med glädligt mod, korssets lilla kämpatrupp! Bär vägen genom storm och flod, det blir bättre högre upp! Gud leder oss den rätta stråt, en härlig seger väntar. Så låt oss troget följas åt, se, pärleporten gläntar!

31.

Löftena kunna ej svika, nej, de stå evigt kvar. Jesus med blodet besöglat allt vad han lovat har.

Himlar och jord må brinna, höjder och berg försvinna, men den som tror skall finna, löftena de stå kvar.

Gör såsom Abraham gjorde: Blicka mot himlen opp. Medan du stjärnorna räknar växer din tro, ditt hopp.

Tro, när det mörknar på färdens solen ej slocknat har. Blott några dagar och sedan strålar en morgon klar.

Tro när dig vänner svika, tro när blott En står kvar. Jesus, din vän, skall dig följa alla, ja alla dar.

Tro under allt som dig möter, snart du ju hemma är. Där skall i åskådning bytas det som du trodde här.

32.

Tack, min Gud, för vad som varit, tack för allt, som du beskär, tack för tiderna som farit, tack för stund som inne är, tack rör ljusa, varma vårar, tack för mörk och kulen höst, tack för ren förglömda tårar, tack för friden i mitt bröst.

Tack för vad du uppenbarat, tack för vad jag ej förstår, tack för bön, som du besvarat, tack för vad jag icke får, tack för livets hemligheter, tack för hjälp i farans stund, tack för nåd som ingen mäter, tack för blodets fridsförbund.

Tack för resorna vid vägen, tack för törnet ibland dem, tack för resta himlastegen, tack för evigt tryggtat hem, tack för kors och tack för plåga, tack för himmelsk salighet, tack för stridens klara låga — tack för allt i evighet.

33.

O, jag hörde klangen av helgonens sång liksom då en vatten jag hörde den då. Det var saliga, vitklädda skaror som så härligt jublande sjöngo den härliga sång.

O, min nya sång :: jag har börjat den här, o, min nya sång. Härligt lov och ära och starkhet vare vår Gud ifrån evighet och till evighet. Amen, Amen!

När den sälla skaran uppstämmer sin sång inför Lammet och Gud i den himmelska ängd och när gyllene harpor i otalig mängd härligt infalla med, vilken underbar sång.

Även jag får sjunga den himmelska sång, även jag skall bli vitklädd och salig och rik, även jag blir förklarad och Frälsaren He härligt jublande med i den härliga sång.

34.

Sjung om Jesu underbara kärlek, sjung om hans barmhärtighet! I sin bönig skön och härlig han ett rum åt oss berett.

När vi samlas i himlen, vilken stor jubeldag vi skola få! När vi där se Jesus, vi segerkronan få.

Ofta här på pilgrimsfärden blir vår himmel mörk och grå; sedan striden här är ändad, sorg och skugga vika få.

Låt oss därför troget kämpa, trofast tjäna dag för dag; lön för allt vi få i himlen, då vi se hans anletsdrag.

35.

På gröna ängar vila ger mig Gud, min herde kär, och intet gott mig fattas mer, då han är alltid när. När faror hota på min stig jag kallar på hans namn. Min herde aldrig sviker mig, men bär mig i sin fann.

:: Nu är jag trygg och glad. :: På väg till Sions stad är jag så trygg och glad.

Till lugna vatten han mig för, min Gud och herde god; när vägens törne ont mig gör, han tröstar och ger mod. Fast många ting jag ej förstår, jag går dock trygg åstad; min Jesus aldrig från mig går; det gör mig fri och glad.

Är dagen lång på ökensand, han dukar där ett bord och talar ömt om vilans land med trösterika ord. Blott godhet och barmhärtighet mig följjer, var jag går, och evig frid och fröjd jag vet, i Herrens hus jag får.

36.

O, saliga stund utan like, Han lever, han lever ännu och vandrar i segrarnes rike! Min själ, varför ängslades du? Ej längre vid gravnen jag gråter, där bleknad i döden han låg. :: Jag sett honom levande åter. Ej förr jag så skön honom såg. ::

Han lever, och jag skall få bringa hans vänner det saliga ord. O, jag, som är ringast bland ringa, den minsta han känner på jord. Och jag skall hans hälsning utbära: han lever och skyddar sin hjord. :: O, kunde ej änglar begära få göra den hälsningen spord? ::

O, saliga stund utan like, han lever, han lever ännu och vandrar i segrarnes rike! Min själ, varför

ängslades du? När honom i skuggornas sköte du sökte bland gravarnas rund, ;: han levande kom dig till möte. O, saliga, heliga stund, ;:

37.

O, hur saligt att få vandra hemåt vid vår faders hand. Snart vi slutat ökenfärden och gå in i Kanaans land!

Härligt sången där skall brusa, stark som dånnet av en vattenflod; äran tillhör Gud och lammet, som oss vunnit med sitt blod.

Intet mörker där skall vara, inga tårar, ingen nöd, ingen synd och ingen plåga, ingen djävul, ingen död.

Här vi skiljas från varandra, här är möda, sorg och strid. Men uti den gyllne staden snart vi mötas få i frid.

O må ingen bli tillbaka här i denna mörka värld. Må vi alla där få mötas efter slutad pilgrimsfärd.

38.

Himmelskt jubel kan du äga i ditt bröst och en frid, som följer dig i ålderns höst. Lev för Jesus varje dag! Vandra i hans ljus och lag! Jesus giver jubel, jubel i din själ.

Jubel, jubel i din själ! ;: Må du under vandringen troget följa Frälsaren! Jesus giver jubel, jubel i din själ!

Låt Guds rika kärlek fylla helt ditt liv! Och av denna kärlek åt din nästa giv! Tala tröstens milda ord! Låt Guds nåd bli skönt förspord! Du skall känna jubel, jubel i din själ.

Blir än vägen stundom lång och het dig stödja då. Fast osynlig är svår att gå, godhet och barmhärtighan med, följer dig på nattlig led, giver härligt jubel, jubel i din själ.

39.

Mörk var min själ, fylld av synd och dess smärta, tungt var det liv, som en gång syntes glatt. Hopplös jag var, utan frid för mitt hjärta, allt var förtvilat, själen var matt.

Nu Jesus farkosten styr, genom det går, hur stormen än gnyr. Framåt! Morgonen gryr, då hamnen och vilan jag når.

Genom mitt mörker ett ljus såg jag glämma, hörde en röst: „Här är vägen, följ mig!” Ljuset förjagade mörker och dimma, stormen och vågorna stillade sig.

Jesus, åt dig vill mitt roder jag giva, du känner vägen, och tryggt med din hand styr du min farkost, sen lots du fått bliva, lyckligt och säkert till himmelens land.

40.

Det finnes en kämpande skara av blodtvagna kvinnor och män, som modigt sin fana försvara och leva och dö under den, en trupp, som i tusen heta strider, i åskdiga som i klara tider, har följt sin hövdingas blodbestänkta spår och som i eld och blod städs framåt går. Det är Guds frälsningshär. ;:

I kriget mot helvetets makter, mot mörker, förtvivilan och nöd stå trogna den korsmärkta dräkten soldater i liv och i död. Som modiga kämpar till Guds ära med glädje sin uniform de bära. I tro och bön var kämpe framåt går och satans makt och värde nederslår uti Guds frälsningshär. ;:

Än utkämpas blodiga strider, än krigslågan flammor mot skyn. Men en gång till fridsälla tider skall evighetsmorgonen gry, då hövdingen, Jesus, själv skall komma i skyn för att hämta sina fromma, när stora hemlandsklockan en gång går och krönningstimmen för soldaten slår uti Guds frälsningshär. ;:

41.

Fastän livets stormar rasa må, havets vreda vågor skyhögt gå, skall jag hamnen hinna, om jag då litat på min Gud.

Lita, lita blott på Gud! Jag i tro till honom blickar opp. Lita, lita blott på Gud! Han är allt mitt hopp.

Smärtans törnen kanske bli min lott, sorger slå mig, likväl intet gott skall förvisst mig fattas, om jag blott litar på min Gud.

Jordiskt hopp för blicken snart försvann, annan fröjd jag blott bedräglig fann. Allt jag funnit, sedan jag nu kan lita på min Gud.